

[Severin Hansen.]

gård. Der er fastlagt ganske bestemte rammer for redskabets konstruktion, dets dybde og maskestørrelse, og endelig er der optaget den meget vigtige afstandsbestemmelse, som man har savnet i den nugældende lov. Alt dette var før henlagt til afgørelse i ålegårdsnævnene, som efter lovforslaget skulle være overflødige, idet fiskerikontrollen skulle kunne overtage arbejdet. Jeg kan på mit partis vegne tilsige vor medvirken til, at disse bestemmelser gennemføres, således som de er udformet, selvom vi naturligvis må se nærmere på dem i et udvalg.

Er det ikke ganske logisk, at der, hvis man vil sikre eller erhverve sig en fortrinsret, også må ydes noget, så at det ikke kan ske helt gratis? Hvis man ser nærmere på lovforslagets bestemmelser vedrørende det frie fiskeri, ser man, at der også her er tale om visse forpligtelser, f. eks. kræves der anvendelse af bestemte redskaber, og der er også tale om bestemte perioder.

Et andet spørgsmål er naturligvis, om de nye bestemmelser om ålegårdsretten kan gennemføres, men fra mit partis side vil vi som sagt medvirke dertil. Hvis de gennemføres, ved ålegårdsejere eller lejere, hvad der kræves for at erhverve denne ret, og den frie fisker ved, hvad han må og ikke må, og når og hvor han har ret til at anbringe sine redskaber, de redskaber, der foreskrives i loven.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger vedrørende § 18, der indeholder målbestemmelser. Der vil man lægge mærke til, at for flere af fiskearterne som f. eks. torsk, skrubbe, ising forhøjes mindstemålene betydeligt i forhold til loven af 1931; disse forhøjelser har dog hidtil været gældende i henhold til bemyndigelseslove. Men når der står i paragraffens stk. 6, at fiskeriministeren kan såvel forhøje som nedsætte mindstemålene for fisk, vil jeg sige, at jeg har ingen tro til, at det sidste bliver nødvendigt i fremtiden. Efter vor opfattelse ville en mindre forhøjelse af flere af de anførte mindstemål tjene fiskeriets interesser. Jeg ved godt, at man fra fiskerierhvervets side ikke så godt kan lide at høre dette, men jeg tror, det ville have betydning for fiskeriet i fremtiden.

Jeg er opmærksom på, at den højtærede fiskeriminister, da han fremsatte dette lovforslag sagde, at man ikke skulle lægge så stærk vægt på massefangster, men nærmest lægge an på kvaliteten. Jeg er enig med den højtærede minister; det er et meget fornuftigt og rigtigt synspunkt, at det af-

gørende ikke er de store fangster, men kvalitetsmæssigt at få så meget ud af fangsten som muligt.

Jeg vil ligeledes gerne gøre et par bemærkninger vedrørende lovforslagets § 25, der drejer sig om oplagsplads for fiskernes redskaber, tørreplads o. s. v. Der er i den nugældende lov kun nævnt strandbredden, hvilket må forstås således, at bestemmelserne om tørreplads og oplagsplads ikke gælder byområder. I det foreliggende lovforslag gøres der ingen undtagelse, her nævnes ikke decideret strandbredden, hvilket må opfattes som en indrømmelse overfor fiskerne.

De danske kystområder har jo efterhånden skiftet karakter. Når man færdes langs kysten, møder man stadigvæk tavler, hvor der står „Adgang forbudt“ og „Privat“. Man forstår så udmærket godt, at de, der kommer fra byerne ud til kysterne, vil have deres område for sig selv, men således som fiskeriet har udviklet sig, kræver det mere og mere plads til redskaber, bundgarnspøle o. s. v. Der råder heldigvis mange steder et udmærket forhold og en udmærket forståelse mellem de to parter, men desværre er det modsatte også ofte tilfældet, hvorved der opstår tvistigheder. Ifølge den gældende lov skal sådanne tvistigheder behandles af et forligsnævn. Jeg vil gerne fremhæve, at mange af disse forligsnævner arbejder altfor tungt og langsomt; det varer altfor længe, før en afgørelse træffes, men denne bestemmelse er ikke undergået nogen ændring ved lovforslaget. Jeg tror, man bør se lidt på dette spørgsmål og undersøge, om der ikke kan sættes en tidsfrist, indenfor hvilken et sådant spørgsmål skal afgøres; det vil ikke mindst være i fiskernes interesse. Det er ikke det bare sjov for en fisker en skønne dag at blive permitteret med alle sine sager på den åbne strandbred og ikke have noget sted at flytte dem hen.

Mit parti kan erklære sig tilfreds med, at man har bibeholdt vedtægtsbestemmelserne i det nye forslag. Det forekommer mig også, at de bestemmelser, der træffes indenfor bestemte lokale områder, hviler på en sund og demokratisk ordning, og afgørelserne med hensyn til brugen af forskellige redskaber, fredning o. s. v. træffes i almindelighed med bistand fra den biologiske sagkundskab. Det er ikke ubekendt, at de vedtægter, vi har i dag, har skabt megen strid fiskerne imellem. Man har fra mange sider været imod disse lokalbestemmelser, idet man vil mene, at de f. eks. forhindrer det fri fiskeri med større redskaber på fjordene. Det er imidlertid